

стоянно сближение съ външния въздухъ, да черпи отъ него постоянно кислородъ и да го отнису въ тъканитѣ. Тукъ тя, следъ като разтовари кислорода си, натоварва се (натоварва червенитѣ си тѣлца) съ непотрѣбнитѣ и отровни газове (предимно вжглеливата киселина), които сж се образували при горението и ги отнису да ги изхвърли навънъ.

* *
*

Всичко това става все чрезъ бѣлитѣ дробове — два мѣха (духала), които постоянно работятъ въ гърдитѣ ни. Тѣхната служба е: да дадатъ възможностъ на кръвта да влѣзе въ широко сближение съ външния въздухъ. Срѣдно, на часъ, презъ бѣлитѣ ни дробове минава 540 литри въздухъ, ще рече, 7—8 кубич. метра въздухъ на день!

Като имаме предъ видъ размѣритѣ на бѣлитѣ дробове, това число ще ни се стори грамадно. Ала пресмѣтнемъ ли общата повърхностъ на хилядитѣ бѣлодробни стаички, които оприличаватъ дроба на едно голѣмо пчелинно гнѣздо, на единъ сдипленъ (плисиранъ) коприненъ платъ, ние ще намѣримъ една повърхностъ отъ 100 квадратни метра (единъ четворожгълникъ съ страна 10 м.).

Поради скоростта на бѣлодробното кръвообращение, въ 24 часа презъ нашитѣ бѣли дробове влиза и излиза около 15,000 до 20,000 литри кръвъ! Ето размѣра на газовата размѣна, която

се извършва у насъ, благодарение на нашето дишане.

Отъ тукъ всѣки може да разбере, колко е важна службата, която кръвта и бѣлитѣ дробове изпълняватъ въ нашия животъ и какво сждбоносно значение за живота е нашето дишане.

* *
*

Като знаемъ това, ние не можемъ да не си дадемъ смѣтка за въздуха, който дишаме.

Обикновено, въздухътъ на открито, било въ градоветѣ, било въ селата, не мѣни състава на газоветѣ, отъ които се състои. Газоветѣ и изпаренията (най-вече вжглеливата киселина и воднитѣ пари), които човѣкътъ и животнитѣ отдѣлятъ, бързо се разреждатъ въ околния въздухъ. Онова, което прави да се различава въздухътъ въ градоветѣ и селата, то е **прахътъ** и **микробнитѣ зародиши**, които прахътъ носи. Въздухътъ съдържа микроби благодарение на праха. Въ града има много хора, много боледуващи на крака, има прахъ и малко слънце. Въ село, изобщо, има рѣдко население и широко грѣяще, заливаще слънце.

Въ градинитѣ на голѣмитѣ градове, въздухътъ е тѣй живителенъ, както и въ селата.

Съвсемъ иначе стои работата въ **затворенитѣ мѣста**. Ала и тукъ, не е толкова липсата на кислородъ, не е набирането повече вжглелива киселина, които правятъ въздуха вреденъ.